

lovaného jako na okolnosti, sloužící k jeho usvědčení. Bylo proto zmateční stížnosti podle Šu 288 čís. 1 tr. ř. vyhověti, napadený rozsudek v celém rozsahu zrušiti jako zmatečný a věc za účelem provedení znaleckého důkazu vrátiti nalézacímu soudu, by ji znova projednal a o ní rozhodl, aniž třeba dále se zabýváti dalšími uplatňovanými důvody zmatečnosti podle čís. 5 a 9 a) Šu 281 tr. ř. Nalézacímu soudu bude zejména vzhledem k onomu udání znalce Dra R-ho uvážiti, zda má ku provedení důkazu přibrati též lékaře ve psychiatrii osvědčeného.

Čís. 2511.

Okolnost, že věc může býti v civilním řízení úspěšně projednána, nevyklučuje stíhání pachatele v řízení trestním.

Pojem »podvodu« (§ 197 tr. zák.) předpokládá, že pachatel vyvolá lstivým předstíráním nebo jednáním v jiné osobě mylné představy o okolnostech pro směr její vůle rozhodných za tím účelem, by tato osoba rozhodla se z těchto mylných představ k nějakému jednání neb opomenutí, v něž by se bez takového omylu nevolila, a jež poškodí podle úmyslu pachatelova majetek neb jiná práva osoby v omyl uvedené neb osoby jiné.

Omyl vyvolaný v oklamaném lstivým předstíráním nebo jednáním pachatelovým musí býti pro oklamaného pohnutkou a předpokladem jeho rozhodnutí se.

Skutková podstata podvodu předpokládá, že pachatel již v době lstivého předstírání pojal úmysl jinému způsobiti škodu; nestačí v tomto směru dolus superveniens.

Zrušovací soud může se zabýváti toliko oněmi formálními zmatky, které již v písemné zmateční stížnosti v zákonné lhůtě byly uplatňovány a blíže prováděny.

Nezáleží na tom, jak zmateční stížnost formální vadu s hlediska Šu 281 čís. 5 tr. ř. označuje; rozhoduje, jak ji věcně provádí.

(Rozh. ze dne 16. října 1926, Zm I 354/26.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Hoře Kutné ze dne 7. května 1926, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem podvodu podle §§ 197, 200 a 201 písm. d) tr. zák., zrušil napadený rozsudek jako zmatečný a věc vrátil nalézacímu soudu, by ji znova projednal a o ní rozhodl. V otázkách, o něž tu jde, uvedl v

d ů v o d e c h:

Zmateční stížnost, jež uplatňuje číselně důvody zmatečnosti podle čís. 5 a 9 a) Šu 281 tr. ř., je z části odůvodněna. Nejvyšší jako zrušovací soud musí posuzovati věc nejprve s hlediska důvodu zmatečnosti podle čís. 9 a) Šu 281 tr. ř., ježto má dále sahající účinek, než důvod zmatečnosti podle čís. 5 Šu 281 tr. ř. Zrušovací soud považuje zmatek

podle čís. 9 a) alespoň částečně podle zákona za provedený. Vývody svými snaží se totiž stížnost dovoditi, že v jednání obžalovaného nelze spatřovati trestný skutek, podléhající příslušnosti soudu, kdyžť poškozený Rudolf Š. sám si škodu z kupní smlouvy mezi ním a obžalovaným způsobil svým počínáním, nýbrž že jde o pouhý civilněprávní poměr. Stížnosti nelze však v tomto směru věcně přisvědčiti. Je sice správně, že každý delikt majetkový jde ruku v ruce s poměrem soukromoprávním: než okolnost, že věc může býti v civilním řízení úspěšně k žalobě projednána, je lhostejna, ježto nevyklučuje stíhání pachatele v trestním řízení. Směrodatnou jest jen otázka, zda zjištěné jednání vykazuje i veškeré složky skutkové podstaty některého deliktu. Tato otázka nemá však nic společného s otázkou, zda se Š. zachoval správně podle obchodního zákona (stížnost namítá, že poškozený tak neučinil a šířeji to dovozuje). Lhostejno tudíž, zda Š. objednal u obžalovaného plstě a zda Š. přijal tuto zásilku bez námítky, nenamítaje též v době podle obchodního zákona přípustné ničeho proti ceně plstěného kotouče 150 Kč a proti ceně zboží obžalovaným vráceného. Pojem podvodu předpokládá, že pachatel vyvolá lstivým předstíráním nebo jednáním v jiné osobě mylné představy o okolnostech pro směr její vůle rozhodných za tím účelem, by tato osoba se rozhodla z těchto mylných představ k nějakému jednání neb opomenutí, v něž by se bez takového omylu nevolila, a jež poškodí podle úmyslu pachatelova majetek nebo jiná práva osoby v omyl uvedené neb osoby jiné. Nalézací soud zjistil, že obžalovaný lstivě předstíral Rudolfu Š-ovi, že má společníka se vkladem 150.000 Kč a že jednal ve zlém úmyslu podvodném, poškoditi Rudolfa Š-u, zjistiti tudíž veškeré náležitosti skutkové podstaty podvodu. Důvod podle čís. 9 a) §u 281 tr. ř. není tudíž v tomto směru dán.

Ohledně formálních zmatků podle čís. 5 §u 281 tr. ř. dlužno předem podotknouti, že nesejde na tom, jak zmateční stížnost dotyčnou vadu označila, zda spisovým rozporem nebo neúplností, ježto se může jednat jen o věcné provedení zmatku a ne o to, jak se výtka ta s hlediska trestního řádu uplatňuje. Dále nutno zdůrazniti, že, pokud jde o formální zmatky, může se zrušovací soud zabývati toliko oněmi zmatky, jež již v písemné zmateční stížnosti v zákonné lhůtě byly uplatňovány a blíže prováděny.

Připomenouti dlužno, že v písemné zmateční stížnosti nebyla sice uplatněna výtka, že podle původního udání svědka Rudolfa Š-y činí věc dojem, jakoby poukaz na společníka se vkladem 150.000 Kč se byl vyskytl teprve v období poměru mezi Š-ou a obžalovaným, kdy byl vlastně celý obchod již ujednan. Než bylo již poukázáno k tomu, že omyl vyvolaný v oklamaném lstivým předstíráním nebo jednáním pachatelovým, musí býti pro oklamaného pohnutkou a předpokladem jeho rozhodnutí se, a že skutková podstata zločinu podvodu předpokládá též, že pachatel již v době lstivého předstírání pojal úmysl jinému způsobiti škodu; mohla by tedy tato okolnost míti význam v tom směru, zda byly tu tyto předpoklady již v době, kdy se jednalo o ujednání smlouvy, a ne teprve při jednání o podrobnostech provedení. Odhodlal-li se obžalovaný teprve později z jakýchkoliv příčin způsobiti Š-ovi škodu (dolus super-

veniens), nebylo by lze v takovém jednání spatřovati zločin podvodu. Na nalézacím soudě bude, by při novém hlavním přelíčení také touto otázkou se zabýval.

Čís. 2512.

Nestačí, by odpor ve smyslu ř. 427 tr. ř. v třídenní lhůtě byl ohlášen a proveden dodatečně, nýbrž jest jej v oné lhůtě též odůvodniti, po případě doložiti.

Podal-li obžalovaný ve lhůtě k doplnění vrácené zmáteční stížnosti podpisem advokáta jinou zmáteční stížnost, jest k ní přihlížeti, není-li mezi ní a onou obsahově podstatného rozdílu.

(Rozh. ze dne 19. října 1926, Zm II 209/26.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací nevyhověl v neveřejném zasedání, vyslechnuv generální prokuraturu, odporu obžalovaného do rozsudku krajského jakožto nalézacího soudu v Olomouci ze dne 16. listopadu 1925, jímž byl za své nepřítomnosti uznán vinným přečinem úpadku z nedbalosti ve smyslu ř. 486 čis. 2 tr. zák. a zavrhl zmáteční stížnost jeho do téhož rozsudku.

D ů v o d y:

Proti rozsudku, doručenému obžalovanému v opise dne 22. ledna 1926, podal týž dne 25. ledna 1926, tedy včas odpor a mimo to ohlásil zmáteční stížnost, kterou také podáním ze dne 1. února 1926 provedl, arciť podáním, které nebylo opatřeno podpisem obhájce a bylo mu vráceno k odstranění tohoto nedostatku do 3 dnů. Zároveň byl obžalovaný vyzván, by se vyjádřil o tom, zda trvá na odporu, který nebyl vůbec nijak odůvodněn. Při svém protokolárním výsledku u okresního soudu v Brezne dne 21. dubna 1926 setrval obžalovaný na svém odporu a připojil k němu odůvodnění, že se pro nepřekonatelnou překážku, totiž pro chorobu, záchvaty srdeční, k hlavnímu přelíčení dostaviti nemohl, zároveň projevil ochotu předložit na požádání dodatečně lékařské vysvědčení. K zjednání podpisu obhájce byla při téže příležitosti obžalovanému poskytnuta 3denní lhůta, ve které pak dne 23. dubna 1926 zaslal nalézacímu soudu podání podepsané advokátem Drem Štěpánem K-em a nazvané »doplněním odporu«, v němž prohlašuje, že jeho původní zmáteční stížnost byla jen laickým nedopatřením jako zmáteční stížnost označena a že zamýšlel proti rozsudku odpor spojený se zmáteční stížností. Tento svůj odpor odůvodňuje pak blíže, neuvádí však výslovně žádných důvodů zmátečnosti (§ 281 čis. 1—11 tr. ř.). V případě, že by odvolací soud, na který se obrací, neuznal tyto důvody odporu, žádá obžalovaný, by jeho podání bylo považováno za »odvolání«, kde žádá, by napadený rozsudek byl změněn a on od obžaloby osvobozen. Odvolání podává dále jak do výroku o vině tak i trestu a co do neudělení výhody podmíněného odsouzení. Pokud jde o odpor,